

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 7282 12-09

בפני כב' השופטת אספרנצה אלון
פלונית התובעת

ע"י ב"כ עוה"ד - פסח קניר ואח'

נגד

אלמוני

הנתבע

ע"י עוה"ד: רן רייכמן ואח'

מיני-רציו:

* בהחלטה קודמת, נקבעו מזונות זמניים לאישה וילדיה ע"ס 50,000 ₪. בתחילת השנה הצדדים התגרשו וביה"ד פסק כי האישה פטורה ממזונות האישה. השאלה: האם בנסיבות ראוי להמשיך ולחייב את האישה במזונות האישה, נוכח התלות הכלכלית של האישה? ביהמ"ש פסק כי לא ניתן לדון בשאלה זו, מדין המזונות, במנותק מהכרעה בשאלת הרכוש, אשר משלימה ומשליכה על ההכרעה בשאלת החיוב. רק לאחר השלמת הטיעונים בעניין הרכוש (הרב מאור), ייתן ביהמ"ש דעתו בעניין. בינתיים, נקבע כי החל מיום 1/4/11, האישה ישלם למזונות החייל ושני הקטינים סך של 12,000 ₪ לחודש ולמזונות האישה 25,000 ₪.

* משפחה – מזונות אישה – זכות למזונות

* משפחה – מזונות אישה – מזונות שיקומיים

האם להמשיך את חיוב מזונות האישה, לאחר גירושי הצדדים? הצדדים הם בני זוג לשעבר, אשר נישואיהם נמשכו 28 שנה ובמהלכם הביאו לעולם ששה ילדים משותפים. לצדדים רכוש כבד מאוד בארץ ובחו"ל. האישה איננה עובדת. ההחלטה למזונות זמניים, חייבה את האישה לשלם סך של 50,000 ₪ לחודש עבור מזונות האישה והקטינים. בתחילת השנה התגרשו הצדדים בבית הדין הרבני וביה"ד קבע כי ממועד זה, האישה אינה חייבת במזונות האישה. ממועד זה ביקש האישה לבטל החיוב במזונות האישה ואילו האישה עתרה להמשיך ולחייב את האישה במזונותיה וזאת מדין מזונות (דמי הסתגלות, דמי שיקום, פיצוי חודשי), או כחיוב על חשבון זכויותיה ברכוש המשותף, המוחזק בידי האישה. לגישת האישה, ניתן לפרק כעת את השיתוף ומהתמורה שתתקבל יהא לאישה די והותר כספים למחייתה. מנגד, האישה סבורה, כי לא ניתן לבצע פירוק שיתוף שכן אין מדובר בנכסים נזילים ומכל מקום יש לבצע את פירוק השיתוף ברכוש בארץ במיוחד עם הרכוש בחו"ל. השאלה: האם נכון וצודק, הגון ונדרש להמשיך ולחייב את האישה במזונות האישה נוכח התלות הכלכלית, תוך התעלמות מהחלטתו המפורשת של בית הדין הרבני?

ביהמ"ש לענייני משפחה פסק כי:

לא ניתן לדון בשאלה זו, מדין המזונות, במנותק מהכרעה בשאלת הרכוש, אשר משלימה ומשליכה על ההכרעה בשאלת החיוב. הצדדים צברו במשותף רכוש כבד בארץ ובמחלוקת האם הרכוש האדיר שנצבר בחו"ל הוא משותף. ביהמ"ש נדרש להכריע לא רק מהו היקף הרכוש אלא מיהו הצד אשר מסכל ומכביד

פירוק השיתוף וביצוע האיזון בפועל. את כל אלו ועוד, נדרש ביהמ"ש לבחון כבואו להחליט האם יש לחייב האיש בתשלום חודשי עבור האישה, ואם כן, מה גובה החיוב ועד מתי. רק לאחר השלמת טענות הפרקליטים, באשר לשאלות הפתוחות לעיל בעניין הרכוש, ייתן ביהמ"ש את דעתו בעניין.

עד ליום 31/3/11 תישאר ההחלטה למזונות זמניים על כנה שהרי בימ"ש זה לא פסק מזונות מיום הגשת התביעה. נימוקים נוספים יינתנו בפסק הדין לאחר שלב הראיות; החל מיום 1/4/11 ועד החלטה אחרת, האיש מחויב לשלם למזונות החייל ושני הקטינים סך של 12,000 ₪ לחודש הכוללים את הוצאותיהם, חובת המדור והוצאות המדור; ביהמ"ש התרשם, כי המשפחה ניהלה רמת חיים גבוהה ביותר וצורכיהם של הילדים סופקו ביד רחבה ביותר. מזונותיהם עולים על מזונות ילדים ממוצעים.

באשר לחיוב הכספי כלפי האישה, נוכח משך חיי הנישואין, הפערים המשמעותיים בהכנסותיהם ובפוטנציאל ההשתכרות, שאלת הרכוש, היקפו ומועד ביצוע האיזון בפועל, שטרם הובהר, בשלב זה, נקבע כי האיש ימשיך וישלם לאישה על חשבון הרכוש המשותף ו/או מכוח שיקולי צדק, שוויון, הדריות ועוד, סך של 25,000 ₪ לחודש וזאת החל מיום 1/4/11 ועד להחלטה אחרת.

התקבלה בקשת האיש לעיכוב ביצוע עד להגשת בר"ע על החלטה זו.

החלטה

הצדדים הינם בני זוג לשעבר, אשר נישואיהם נמשכו 28 שנה ובמהלכם הביאו לעולם ששה ילדים משותפים.

המחלוקת בין הצדדים "הולידה" 11 תביעות – תביעות לצווי הגנה, מזונות, רכוש, אבהות ותביעה רכוש כלפי משפחת האישה, אמו ואחיותיו. ההחלטה למזונות זמניים, חייבה את האיש לשלם סך של 50,000 ₪ לחודש עבור מזונות האישה והקטינים (החלטה מיום).

בתחילת השנה התגרשו הצדדים בבית הדין הרבני. ממועד זה ביקש האיש לבטל החיוב במזונות האישה ואילו האישה עתרה להמשיך ולחייב את האיש במזונותיה וזאת מדין מזונות (דמי הסתגלות, דמי שיקום, פיצוי חודשי), או כחיוב על חשבון זכויותיה ברכוש המשותף, המוחזק בידי האיש – זו עניינה של החלטה זו.

בקשת האישה מיום 21/2/11 משתרעת על פני 29 עמודים ותשובת האיש מיום 15/3/11 מחזיקה 22 עמודים. מטעם זה אביא את טענותיהם בתמצית.

תמצית טענות האישה-

- האישה תלויה תלות מוחלטת בתשלומי המזונות של האיש אשר לאורך כל שנות הנישואים פרנס את המשפחה, את האישה ואת הילדים, ביד רחבה.

- האישה חדלה לפני כ-16 שנים לעבוד מחוץ לבית והקדישה את כל חייה לניהול משק הבית ולגידול ילדי הצדדים. נטל גידול הילדים היה על כתפי האישה בלבד, הן כאשר התגוררה המשפחה בחו"ל והן כאשר שבה המשפחה ארצה בעוד האיש נותר ב... והרחיב את פעילותיו העסקיות.

- למעלה מ-28 שנה היה האיש המוציא והמביא בכל העניינים הכלכליים הרכשיים, מחזיק תחת ידו ובשליטתו את נכסי המשפחה, בעוד האישה עשתה לביתה על מנת לאפשר לאיש להתפנות לעסקיו ולעבודתו, לא מימשה את יכולותיה המקצועיות והעמידה בשוליים את התפתחותה לטובת בעלה, גידול הילדים וניהול משק הבית.

- האישה פיתחה תלות מוחלטת בבעלה ורמת החיים שניהלה המשפחה משקפת את נזקקות האישה בבעלה – מגורים בבית רחב מידות ברח' ---, העברת סך של 15,000 דולר לחודש מהחשבון מחו"ל לידי האישה, לפחות בשנתיים האחרונות וכן העברת כספים נוספים, כגון: הוצאות אחזקת הבית והרכב על סך של 22,040 ש"ח לחודש.

- לאיש יכולת כלכלית אדירה, האיש מגלגל תחת ידיו עשרות מיליוני דולרים ארה"ב, אוחו בכספים משותפים (18 מיליון דולר ארה"ב), הבריה סמוך למשבר כ-7,600,000 דולר ארה"ב וכן מחזיק זכויות נוספות מהותיות (דירות, חשבונות בנק...).

- האיש מבקש לנשל את האישה מרכושה "ולהעניק" לה רק את חלקה "בחובות".

- לאישה אין שום מקור מחייה זמין ואפשרי אלא הכספים והרכוש בהם אוחו האיש והמצויים בחו"ל.

- לאיש יכולת בלתי מוגבלת להמשיך ולשאת בחיוב המזונות הזמניים. האיש מבקש להתנער מחובתו כדי למנוע מהאישה לקבל את חלקה ברכוש המשותף, במוניטין ובפערי השתכרות שנצברו לאיש במהלך השנים.

- יש בידי האיש להמשיך ולשאת בחיוב המזונות הזמניים כדמי מזונות, כחיוב חודשי שיוטל עליו כדמי שיקום או כתשלומי איזון חודשיים אשר ישולמו עד אשר האישה תקבל את חלקה ברכוש המשותף.

- לבית המשפט הכלים המשפטיים המאפשרים את המשך חיובו של האיש במזונות האישה ואלה הם:-

א. חיוב האיש במזונות האישה מדין התחייבות חוזית מפורשת ו/או מכללא שנוצרה בין האיש לבין האישה – לאחר 28 שנות נישואין, מהן 16 שנים בהן האישה אינה עובדת ובפרק זמן זה נוצרה התחייבות מפורשת ו/או מכללא כלפי האישה, להמשיך ולזון אותה, לדאוג לה לצרכיה, לפחות עד שתחושת הצדק תבוא על סיפוקה ותהא לצדדים נקודת מוצא זהה לחייהם.

- ב. חיוב האיש במזונות האישה מדין עקרונות ושיקולי צדק, שוויון, הדדיות וחובת ההגנה על החלש מבין בני הזוג – הבעל הבריא כספים, אוחז בעשרות מיליוני דולרים ארה"ב, השייכים במחציתם לאישה; הרכוש בישראל אינו נזיל – בית הצדדים אינו נכס בר מכירה.
- ג. חיוב האיש במזונות האישה על חשבון חלקה של האישה ברכוש המשותף, שנצבר לצדדים במהלך שנות חייהם והמוחזק בידי האיש – הכנסות האיש הנאות והרכוש המשותף האדיר, המוחזק בידי האיש בלבד נותנים את המקור להמשך החיוב בין כדמי שיקום ובין כדמי הסתגלות חודשיים.
- ד. חיוב האיש במזונות האישה על בסיס הצהרותיו – הודאותיו – כי הוא המפרנס היחיד של המשפחה. אשתו וילדיו תלויים בו תלות מוחלטת למחייתם.
- ה. סמכות בית משפט להעניק סעד זמני מכוח הדין האזרחי – סעיף 75 לחוק בתי משפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 – עד למתן פסק דין סופי בתיק – תיק המזונות או תיק הרכוש – יש לאפשר לאישה להתקיים.
- ו. פסיקת מזונות על חשבון הרכוש המשותף – בראיה של צדק וצורך פסקו בתי המשפט ובתי הדין, כי מזונות אישה ישולמו וככל הדרוש ניתן יהיה להחזיר המצב לקדמותו מהרכוש שיפסק לאישה.
- ז. שמירה על כבוד האדם, עקרונות הצדק והזכות החוקתית לחיים בכבוד, שוויון, תום לב, הגינות והדדיות כבסיס משפטי, צורך ונזקקות של בן הזוג החלש בבן הזוג האחר – עקרונות אלה בצד הפסיקה הרלוונטית מצדיקים המשך חיוב המזונות וזאת במקביל ובנפרד לדין האישי. תביעת האישה מונחת על שני יסודות מקבילים – מכוח הדין האישי ומכוח מערכת הדינים האזרחית שכל אחד מהם חי וקיים בנפרד בעולם המשפט.

תמצית טענות האיש-

- האיש מתנגד לכל הרחבת חזית; האישה לא הגישה תביעה למזונות משקמים לאחר הגירושין ותביעתה הנוכחית היא למזונות מכוח הדין האישי ומשיקולי צדק, לעת נישואי הצדדים.
- האיש מתנגד להרחבת חזית בתביעה הרכושית; האישה לא עתרה לאיזון רכושי ולהמשך תמיכת מזונות על חשבון האיזון הרכושי. מדובר בהרחבת חזית אסורה.

- האיש פטור ממזונות האישה בהתאם להחלטת ביה"ד מיום אשר קבע: - "על הצדדים להתגרש מיידית ויש לפתוח תיק לסידור גט. המשיב פטור ממזונות אשתו מיום סידור הגט כמבוהר בשו"ע...".

- עקרונות הצדק, כבוד האדם ודיני החוזים הכלליים הם מחייבים ביטול מזונות לאישה אשר זנתה תחת בעלה, ניהלה ועודנה מנהלת רומן סוער עם גבר זר, שיקרה באשר לזהות ההורה הביולוגי של הקטין, אותו היא מציגה כבנם הביולוגי של הצדדים. אישה זו לא תמצא עצמה ולו יום אחד במחסור וברעב. ברי, כי התנהגותה אינה מאפשרת חיוב האיש במזונות אישה כאשר הצדדים גרושים.

- האישה מנסה להמשיך ולסחוט כספים שאינם מגיעים לה, לא על פי הדין ולא בכל היבט מוסרי או ערכי.

- לצדדים נכסים משותפים בארץ ששוויים הכולל כ-18 מיליון ₪ ואין כל סיבה לדחות את פירוק השיתוף בהם, קל וחומר כאשר אין מחלוקת לבעלות המשותפת בנכסים אלו והצדדים התגרשו. חלוקת התמורה באופן שווה בין הצדדים, תאפשר לאישה לקבל לידה כספים רבים אשר יאפשרו לה לחיות ברמת חיים גבוהה מהממוצע, במשך כל ימי חייה - בית המגורים הוערך ב-8-6 מיליון ₪, שני המגרשים הצמודים ברח' מוערכים ב-8 מיליון ₪ והמגרש נאמד ב-2 מיליון ₪ לפחות.

- באשר לרכוש/החברות הזרות בחו"ל – האיש נתון בחובות כבדים בחברות הזרות בחו"ל, חובות העשויים להגיע לעשרות מיליוני ₪. לפיכך, אין מקום לעכב פירוק השיתוף בארץ, מה גם, שהאיש כופר בסמכות בית משפט זה לדון בחברות הזרות בחו"ל.

- העובדה כי בית הדין הרבני חייב את האישה בגט פיטורין על אתר, תוך שלילת זכאותה לכתובה, היא הנותנת כי האישה נעדרת זכות לכל פיצוי כספי המושתת על "שיקולי צדק" וכי לאישה אשם בשלילת מזונותיה, כתובתה ותוספתה.

- בית הדין הרבני קבע מפורשות, כי האיש פטור ממזונות האישה. די בכך שהחלטה הפכה לחלוטה כדי ללמדנו על אפסות טענותיה. בקשת האישה לפסוק עבורה מזונות היא בניגוד לדין האישי החל על הצדדים ובניגוד להחלטת ביה"ד הרבני.

- האישה בהתנהגותה, שמה קץ לנישואי הצדדים. במהלך הנישואין ראתה באיש "כספומט" וגם כעת בהיותה גרושה ממנו מבקשת לסחוט כספים שאינם מגיעים לה. האישה הינה עצלה אשר בחרה מאז ומתמיד לא לעבוד והיא חסרת מוטיבציה לקדם עצמה.

- רמת החיים שניהלה המשפחה אינה רמת החיים המתוארת על ידי האישה. הותרת החלטה, המחייבת את האיש לשלם מזונות זמניים בסך של 50,000 ₪ לחודש, על כנה, דינה גזירת קריסה כלכלית על האיש.

עד לפני שנתיים העביר האיש לאישה סך של 10,000 דולר לחודש לחשבון המשותף, אך זאת בשעה שהאישה הצהירה כי היא חוסכת כספים עבור הילדים. לפני כשנתיים, כשילד אחד יצא מהבית וילד אחר הלך לצבא, ביקשה האישה כי הסכום יוגדל ל- 15,000 דולר לחודש עקב הוצאות נוספות תוך שהיא מבטיחה שחלק הארי מהכספים יופקד לטובת חיטון. בדיעבד התברר, שהאישה לא קיימה הבטחה, ובחקירתה ביום 25/10/10 השיבה בהתחמקות בעניין צרכיה והוצאותיה.

- האישה לא הצליחה לסתור את טענות האיש, כי החשבון ב---, הרשום באופן פורמאלי על שם שניהם, הוא חשבון משותף; מדובר בחשבון בנק, שבמקור היה של אביו ז"ל והופקדו אליו כספים השייכים להורי המשיב. לאישה אין כל חלק בכספים אלו כמו גם בחשבונות בנק אחרים וכספים אחרים השייכים לאם האיש.

- לאישה מקורות מחייה משלה. האישה מחזיקה בחשבונות בנק נוספים, מנהלת חשבון בנק פרטי עם אביה וזאת פרט לרכוש המשותף בישראל הנאמד בלא פחות מ-18 מיליון ש. אם חוששת האישה מהעתיד הכלכלי הצפוי לה, עליה לבצע פירוק שיתוף מידי ומחצית התמורה שתקבל תאפשר לה להגדיל ולהרחיב את מקורות הכנסותיה.

- אין כל חיוב שבדין לחייב האיש לשלם לאישה דבר וחצי דבר ו/או לזון אישה הבוגדת, קל וחומר, נוכח שוויו של הרכוש המשותף.

- האישה מבקשת לערבב בין הליכי המזונות לבין הליכי הרכוש – לפסוק לה כספי מזונות על חשבון הליך האיזון הרכושי, כאשר לכך אין אח ורע בעולם המשפט. האישה יוצרת קונסטרוקציה משפטית יצירתית על מנת לקבוע מסמרות באשר להליך הרכושי שטרם נדון.

- כל עוד לא פעלה האישה בהתאם להחלטת בית משפט מיום 3/3/11 – תיקון תביעתה ובקשתה לצירוף חברות לפי סעיף 6 (ו) לחוק בית משפט לענייני משפחה – אין בית המשפט רשאי לקבוע מסמרות בנוגע להליכי הרכוש בין הצדדים, לשאלת המוניטין, למצבו הכלכלי האמיתי של האיש, לפערי ההכנסות ולנכסים. קל וחומר, כאשר מונחות טענות של היעדר סמכות, פרום לא נאות וחובות ועוד.

- הפסיקה אליה הפנה ב"כ האישה אינה רלוונטית שכן שם עסקו בידועה בציבור ו/או נישואין אזרחיים ולא בבני זוג שהיו נשואים והתגרשו ועליהם חל הדין האישי הדתי.

הניסיון להציג את האישה כצד החלש, אינו תואם מציאות נוכח התנהלותה של האישה – בגידתה, ומכאן שאין היא זכאית "לדמי שיקום" או "דמי הסתגלות".

- כל התגלגלות הכספים בחשבונות הבנק בחו"ל, הינם כספים שמקורם בבעלות אבי האיש והשייכים לאמו. אם האיש ביקשה כי בנה, שהינו בעל ידע עסקי וכלכלי, ינהל כספיה. לצדדים אין יד ורגל בכספים אלה.

- הכספים שהעביר בעבר לפרנסת ילדיו ומשפחתו, אינם מהווים עילה משפטית או עובדתית לחייבו היום במזונות גרושתו. זו האחרונה יכולה להמשיך ולנהל את חייה כרצונה, כאשר הכספים שהבריחה מהאיש, חשבונות הבנק שניהלה מאחורי גבו, עד עצם היום הזה, והתמורה שתקבל מהנכסים שניתן לפרקם מיידית – כל אלו ביחד וכל אחד לחוד יאפשרו לה להיות במצב כלכלי אמיד כל ימי חייה.

- טרם סידור הגט, עתר האיש לביטול מזונות האישה מחמת היותה "מעין מורדת", וכעת יש לקבוע מזונות ריאליים אך לקטינים --- בת ה- 17 ו-9 חודשים ו--- בן ה-6 שנים.

- ככל שלא יקבל בית המשפט את עתירת האיש, יש להורות על עיכוב ביצוע ההחלטה עד הגשת בר"ע מטעם האיש.

עד כאן הבאתי את תמצית טענות הצדדים ועתה אמנה את התרשמותי ושיקולי.

הכרעה:-

אין לי כל ספק כי נוכח אורח חייהם של הצדדים ורמת החיים שניהלה המשפחה, פיתחה האישה, בתקופת הנישואים, שנמשכה כ-3 עשורים, תלות כלכלית מוחלטת באיש.

האיש, בכישוריו ובכישורונותיו הברוכים, הצליח כי משפחתו תחיה ברווחה כלכלית ותצבור רכוש נאה ביותר. האישה, בהסכמת האיש, לא עבדה מחוץ לבית אלא תרמה את תרומתה הלא מבוטלת בניהול משק הבית ובגידול ששת ילדיהם.

האם נכון וצודק, הגון ונדרש להמשיך ולחייב את האיש במזונות האישה נוכח התלות הכלכלית? האם ראוי להתעלם מהחלטתו המפורשת של בית הדין הרבני?

אני בדעה, כי לא ניתן לדון בשאלה זו, מדין המזונות, במנותק מהכרעה בשאלת הרכוש, אשר משלימה ומשליכה על ההכרעה בשאלת החיוב.

הצדדים צברו במשותף רכוש כבד בארץ ובמחלוקת האם הרכוש האדיר שנצבר בחו"ל הוא משותף.

לגבי הרכוש בארץ - אין מחלוקת כי הוא רכוש משותף. היקפו והשאלה מתי ניתן לממשו, הן שאלות שטרם התבררו, שהרי מדובר בבית מגורים ובמגרשי מקרקעין.

האיש סבר, כי ניתן באופן מיידי לפרק את השיתוף ומהתמורה שתקבל יהא לאישה די והותר כספים למחייתה. מנגד, האישה סברה, כי לא ניתן לבצע פירוק שיתוף שכן אין מדובר בנכסים נזילים ומכל מקום יש לבצע את פירוק השיתוף ברכוש בארץ במאוחד עם הרכוש בחו"ל.

ליבת המחלוקת, כפי שאף הבעתי את דעתי בהחלטות ביניים קודמות, מתמקדת בשאלת הרכוש בחו"ל - חשבונות הבנק בחו"ל, החברות הזרות, האם משך האיש מחלקה של האישה סך של 3

מיליון דולר, האם האישה שותפה לחשבונות הבנק בחו"ל, מה שוויין של החברות הזרות, האומנם חלקה בחברות אלו מסתכם בחובות כבדים בלבד, האם האיש מונע את פירוק השיתוף ברכוש בחו"ל אשר מצוי בשליטתו הבלעדית ועוד.

בית המשפט נדרש להכריע לא רק מהו היקף הרכוש אלא מיהו הצד אשר מסכל ומכביד פירוק השיתוף וביצוע האיזון בפועל.

את כל אלו ועוד, נדרש בית המשפט לבחון בבואו להחליט האם יש לחייב האיש בתשלום חודשי עבור האישה, ואם כן, מה גובה החיוב ועד מתי.

בשלב זה, התקיימה בפני ישיבת קדם משפט אחת ביום--- וישיבת קדם משפט נוספת קבועה ליום--.

אמנם הצדדים התדיינו בפני מותבים נוספים – אולם, ההכרעה היא של בית משפט זה אשר מתרשם באופן ישיר מהצדדים.

בדיון הקבוע ליום, אאפשר לפרקליטים המלומדים להשלים טענותיהם באשר לשאלות הפתוחות שמנתי לעיל בעניין הרכוש ובהמשך, אתן דעתי.

הפסיקה הענפה והמכובדת מוכרת וידועה לפרקליטים המלומדים אשר התייחסו לכך בסיכומיהם ובכתבי טענותיהם, מה גם, שכל הכרעה היא על פי נסיבותיו הקונקרטיות של התיק נשוא הדיון.

אני קובעת כי עד ליום 31/3/11 תישאר החלטתי למזונות זמניים על כנה שהרי לא פסקתי מזונות מיום הגשת התביעה. נימוקים נוספים יינתנו בפסק הדין לאחר שלב הראיות.

החל מיום 1/4/11 ועד החלטה אחרת, אני מחייבת את האיש לשלם למזונות החייל ושני הקטינים סך של 12,000 ₪ לחודש הכוללים את הוצאותיהם, חובת המדור והוצאות המדור.

התרשמתי, כי המשפחה ניהלה רמת חיים גבוהה ביותר וצורכיהם של הילדים סופקו ביד רחבה ביותר. מזונותיהם עולים על מזונות ילדים ממוצעים.

באשר לחיוב הכספי כלפי האישה, נוכח משך חיי הנישואין, הפערים המשמעותיים בהכנסותיהם ובפוטנציאל ההשתכרות, שאלת הרכוש, היקפו ומועד ביצוע האיזון בפועל, שטרם הובהר, בשלב זה, אני קובעת כי האיש ימשיך וישלם לאישה על חשבון הרכוש המשותף ו/או מכוח שיקולי צדק, שוויון, הדדיות ועוד, סך של 25,000 ₪ לחודש וזאת החל מיום 1/4/11 ועד להחלטה אחרת.

במסגרת שיקול הדעת המסור לי, אין אני מעכבת ביצוע החלטתי זו כמשאלת האיש.

אחזור ואמליץ לצדדים לנהל במקביל להליך המשפטי הליך גישור, שכן דומה שאין תיק מתאים לגישור מתיק זה.

המזכירות תמציא החלטתי לצדדים.

החלטה זו הותרה לפרסום לאחר עריכה והשמטת פרטים מזהים.

ניתנה היום, כ"ג אדר ב תשע"א, 29 מרץ 2011,
בהעדר הצדדים.

אספרנצה אלון 54678313

אספרנצה אלון, שופטת

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

[נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה](#)